

## عنوان مقاله:

بررسی الگوی تمثیل و ارسال المثل در منظومه ی غنایی ویس و رامین

## محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 15، شماره 57 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

## نویسندگان:

محمدجعفر پروین - دانشجوی دکترای تخصصی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج

سید احمد حسینی کازرونی - استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر- ایران

محمدهادی خالق زاده - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

## خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی شده است که نگاهی به نوع تمثیل های شاعر در این منظومه داشته باشیم، به ویژه ارتباط تنگاتنگ میان سبک فخرالدین اسعد گرگانی با دو موضوع مهم نا خودآگاه و خودآگاه می تواند میزان هنری شاعر را در اقتباس و توجه به تمثیل بهتر نشان دهد، از آنجا که منظومه ی ویس و رامین از منظر تمثیل بررسی و ملاحظه نشده، روش تحقیق در این پژوهش تحلیلی و توصیفی به صورت کتابخانه ای می باشد که پس از گردآوری منابع (مقالات و کتب) موجود و اظهار نظر در مورد آنها و همچنین پس از فیش برداری به روش تحلیلی انجام پذیرفته است. تمثیل در منظومه ی غنایی ویس و رامین حدود نود درصد از نوع ارسال المثل و ده درصد تمثیل تشبیهی می باشد. مهم ترین دستاورد در این مقاله تمثیل های موجود در ویس و رامین به تمامی از مقوله ی ارسال المثل و حکمت عامیانه با زبانی ایجاز گونه و مختصر گویانه ای است که البته حکمت و اندرزها و مفاهیم ادبی و زیبایی هنری را به بهترین وجه ممکن نمایانده است.

## کلمات کلیدی:

ویس و رامین، تمثیل، رسال المثل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056668>

